

Københavns Kommunes Raadighed, og dernæst ogsaa af den Grund, at der maa aabnes Københavns Kommune Adgang til eventuelt at ekspropriere baade Vandkraft og Arealer ved Søen, og endelig for det tredje af den Grund, at denne Ordning afviger fra de almindelige Bestemmelser, der findes i den danske Vandløbslov. Da jeg imidlertid maa anse det for meget ønskeligt, at denne Overenskomst, som det er lykkedes Landvæsenskommissionen at tilvejebringe, og som er tiltraadt af alle de interesserede Parter, kan blive ført ud i Livet, skal jeg tillade mig, idet jeg i øvrigt vedrørende alle Enkeltheder henviser til de Oplysninger, som ledsager Forslaget, at anbefale Forslaget til det høje Tings Vilbillie.

Rudfeld: Efter den højtærede Landbrugsministers Udtalelser her og efter den Forhandling, der er foregaaet i det andet høje Ting, og den enstemmige Tilslutning, Lovforslaget har faaet dør, skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Gennemførelse.

Fr. Andersen: Det foreliggende Forslag har en ret stor og indgribende Betydning for Københavns Kommune. Den højtærede Landbrugsminister begyndte med at omtale, at Spørgsmaalet om Sænkningen af Vandstanden i Arresøen havde været behandlet i 100 Aar, uden at det hidtil er lykkedes at komme til nogen absolut Enighed eller nogen Beslutning vedrørende Spørgsmaalet. Jeg vil udtale min Glæde over, at dette ikke er sket, for jeg tror sikkert, at den Betydning, som Arresøen nu vil kunne faa ved den tilsigtede Betydning, er overordentlig stor, og hvis der var blevet afsluttet Overenskomster paa et tidligere Tidspunkt, vilde Søen være blevet ødelagt som Vandforsyningsanlæg. Der blev imidlertid fra Københavns Kommune rettet Henvendelser til den Landvæsenskommission, der blev nedsat i 1916, og det er lykkedes at komme til et Resultat. Jeg kan ikke undlade ved denne Lejhed at udtale min Anerkendelse af den Forstaaelse for dette for København saa vigtige Spørgsmaal, som er udvist af Landbrugsministeriet. Det er for en stor Del ved Landbrugsministeriets Hjælp, at det er lykkedes at faa denne Sag afsluttet paa denne Maade.

Københavns Vandforsyning er en meget vigtig Sag for Byen. Vi har her i København haft godt, ja, vidunderlig godt Vand — det siger som bekendt tilrejsende

i Almindelighed —, og den gode Sundhedstilstand, vi har her i Byen i Forhold til, hvad man har i mange andre store Byer, har sikkert ikke mindst sin Aarsag i, at vi har det udmærket gode Vand. Men det er en ret dyr Historie. København faar sit Vand langt ude fra Sjælland, fra Sønder sø, fra Torsbro, fra Nybølle o. s. v., og der er foretaget Boringer rundt omkring baade i Sydsjælland, Vestsjælland og Nordsjælland; adskillige Steder er der paa vist ret gode vandførende Lag, men man har ikke ment, det var tilstrækkeligt. Vi kan i dette Øjeblik levere Grundvand i et Omfang af 30 Mill. m³, men Byens Forbrug er stærkt oppe derimod. Kommunen har ved Hjælp af Overfladevand fra forskellige Søer sikret sig saaledes, at man maaske nok kunde klare sig til 1948 —49; men man skal se den Slags Ting paa langt Sigt, og man har derfor kastet Blikket ud omkring til alle de forskellige Søer i nogenlunde Nærhed af København, og Blikket er da i særlig Grad faldet paa Arresø, som har vist sig ved de foretagne Undersøgelser at kunne give ca. 25 Mill. m³.

Det bliver en ret bekostelig Historie at føre Vandet til Byen, idet der sikkert skal anlægges to meget store Ledninger. Naar Kommunen har rettet en Henvendelse til Ministeriet om at faa dette Spørgsmaal behandlet i Landvæsenskommissionen, er det for derigennem, selv om ogsaa det koster Københavns Kommune betydelige Ofre, stærkt op imod $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., at sikre sig tilstrækkeligt Vand for det Tilfælde, at det ikke bliver muligt gennem Boringer vedblivende at skaffe Grundvand nok til det nødvendige Forbrug i København og Frederiksberg. Ved at sikre sig Arresø gør man det muligt, at København uden hurtigt at begynde paa nye Anlæg kan blive ved at bore rundt omkring, indtil man naar det Tidspunkt, da man er nødt til at tage Arresø vandet ind til Forbrug.

Det Lovforslag, der nu foreligger, er jo behandlet i Landvæsenskommissionen og af Lodsejerne, som alle er enige, og Københavns Kommune og Ministeriet er ogsaa enige. Staten forpligter sig herefter til at stille Arresø, som er Statens Ejendom, til Raadighed for Københavns Kommune til Forsyning af Vand, og desuden gives der Københavns Kommune Ekspropriationsret for Arealerne omkring Søen, naar Anlægget eventuelt skal gennemføres. Det er ret nødvendigt, at disse Ting bliver ordnet med det samme, da der ellers til sin Tid let kunde komme